

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64EK/1315/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123314384
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Pančíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123314384.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX/, XXX XX D. B., právne zast.: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom 850/., 02305 Nová Bystrica, IČO: 36416525, proti povinnému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt G. XXX, XXXXX G., právne zast. 1/: JUDr. Martin Benický, advokát, so sídlom Oravská Polhora 1236,029 47 Oravská Polhora, IČO: 50 432 265, 2/: JUDr. Michal Murina, advokát, so sídlom Nová Doba 497, 027 43 Nižná, IČO: 46 808 965, o vymoženie nepeňažného nároku, vedené súdnym exekútorom: JUDr. Lucia Ďuricová, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 59, 02201 Čadca, ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXXX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 72,80 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.05.2023 domáhal od povinného vymoženie nepeňažného nároku, a to na základe exekučného titulu –Rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 08.03.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.05.2023 a vykonateľnosť 12.05.2023 (Výrok I), a ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.05.2023 (Výrok II) (ďalej ako „Exekučný titul“), ktorým bola povinnému uložená povinnosť: „Žalovaný je povinný ospravedlniť sa žalobcovi formou zaslania textovej SMS správy a odoslanej na telefónne číslo + XXX XXX XXX XXX s nasledovným znením: "Za to, že v obsahu textových SMS správ mnou doručených dňa 16.07.2022 na tel. č. + XXX XXX XXX XXX som sa na adresu Vašej osoby vyjadril, že ste idiot a nenormálny človek, sa Vám, ako za nepravdivé tvrdenia, ktoré zasiahli Vašu česť, meno, vážnosť a dôstojnosť, týmto ospravedlňujem. E. F.", a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd poverením zo dňa 15.06.2023 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Lucia Ďuricová, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 59, 02201 Čadca, ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXXX XXX/XX.

3. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a s prílohami. Upovedomením zo dňa 20.06.2023, ktoré bolo doručené povinnému dňa 22.06.2023, upovedomil súdny exekútor povinného o začatí exekúcie. Dňa 29.06.2023 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na zastavenie exekúcie, ktorý povinný podal prostredníctvom svojho zvoleného právneho zástupcu 2/, a dňa 03.07.2023 bol súdnej exekútorke doručený ďalší návrh na zastavenie exekúcie od povinného podaný prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu 1/. Súd z predložených dôkazov zistil, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný povinným v zákonnej 15-dňovej lehote.

4. Povinný prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu 2/ dňa 29.06.2023 podal návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom právny zástupca 2/ uvádzal, že povinný mu predložil dôkaz – print screen elektronickej správy, v ktorej sa ospravedlnil oprávnenému. Právny zástupca 2/ uviedol, že povinný splnil výrok súdu, a to ešte predtým ako bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Povinný sa ospravedlnil oprávnenému dňa 10.06.2023 a návrh bol podaný dňa 15.06.2023. Z uvedených dôvodov navrhol, aby bolo exekučné konanie zastavené. V závere podotkol, že čo sa týka trov exekúcie, dal do pozornosti judikát Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 113/2023-43, ktorý sa venuje trovám právneho zastúpenia, keď navrhovateľom je fyzická osoba advokát, a táto fyzická osoba sa dá zastúpiť svojou spoločnosťou s ručením obmedzeným, kde je navrhovateľ konateľom a spoločníkom. Podľa uvedeného judikátu Ústavného súdu sa trovy priznávať nemôžu. Dňa 03.07.2023 podal povinný opäť návrh na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu 1/. Právny zástupca 1/ uviedol, že podáva návrh na zastavenie exekúcie ako splnomocnený právny zástupca v zmysle § 61k Exekučného poriadku. Povinný prostredníctvom právneho zástupcu 1/ uviedol, že nepopiera skutočnosť, že v danej veci existuje exekučný titul pod rozhodnutím OS Námestovo sp. zn. XX/XX/XXXX zo dňa 08.03.2023, ktorý bol vydaný na základe rozsudku pre zmeškanie. Povinný po tom ako sa dozvedel o predmetnom konaní poslal dňa 10.06.2023 oprávnenému SMS, v ktorej sa mu ospravedlnil. Oprávnený však dňa 15.06.2023 z neznámych dôvodov podal návrh na vykonanie exekúcie, napriek tomu, že povinný splnil svoju povinnosť. V prílohe zasielal potvrdenie o zaslaní SMS. Z uvedených skutočností bolo zrejmé, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku- nakoľko povinnosť bola splnená. Daná povinnosť povinného bola teda splnená aj pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom k vyššie uvedenému bolo zrejmé, že podaním návrhu napriek tomu, že povinnosť bola splnená postupoval oprávnený zjavne v rozpore s dobrými mravmi, a preto mal by znášať on trovy konania, keď exekúciou žiadal splniť povinnosť, ktorá už splnená bola. V závere navrhol, aby príslušný súd exekučné konanie z dôvodov v zmysle § 61k Exekučného poriadku zastavil, a aby bol oprávnený povinný znášať trovy exekučného konania.

5. Súdny exekútor predložil súdu vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený považoval podaný návrh na zastavenie exekúcie za zjavne nedôvodný. Povinný tvrdil, že povinnosť vyplývajúca z exekučného titulu splnil pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, o čom predložil dôkaz (SMS správu zo dňa 10.06.2023). K uvedenému oprávnený uviedol, že síce povinný splnil povinnosť uloženú vo Výroku I exekučného titulu, avšak k splneniu nedošlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, ako to nepravdivo a účelovo tvrdí povinný, ale cca mesiac po jeho podaní. Vychádzajúc z exekučného titulu mal povinný zaslať oprávnenému SMS správu v parížnej lehote do 11.05.2023, a nakoľko povinný v parížnej lehote neplnil, exekučný titul sa stal dňa 12.05.2023 vykonateľným. Ďalej uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 16.05.2023, a teda oprávnený nemá vedomosť o tom, akým spôsobom dospel povinný k dátumu 15.06.2023. Je tak nesporné a evidentné, že povinný splnil (podľa jeho vlastných slov) povinnosť dňa 10.06.2023, a návrh bol podaný už dňa 16.05.2023. Povinný ďalej spochybňoval vznik trov oprávneného. Oprávnený k danému uviedol, že pasivitou povinného došlo k skutočnosti, že zapríčinil podanie návrhu na vykonanie exekúcie, a tým pádom i vznik ďalších trov. Uvedené trovy povinný dodnes neuhradil, a preto z pohľadu oprávneného neprichádza do úvahy zastavenie exekúcie, resp. je potrebné ju viesť pre vymoženie celej pohľadávky oprávneného. Zároveň oprávnený uviedol, že povinný nezaplatil ani trovy exekútora, a preto k zániku celého vymáhaného dlhu nedošlo. V závere podania poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, z ktorého vyplýva právo každého na právnu pomoc, a z ktorého tvrdenie povinného vyplýva ako zjavne protiústavné. K rozhodnutiu III. ÚS 113/2023 uvádzal, že v danom prípade nejde o aplikovateľné rozhodnutie na daný prípad, nakoľko ním riešil odlišný skutkový stav, v ktorom sa dal žalobca (advokát) zastúpiť advokátskou kanceláriou, v ktorej bol jediným konateľom a spoločníkom. Z uvedených skutočností bolo zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie je nedôvodný, a boli splnené dôvody pre je vedenie- povinný nespĺnil celý vymáhaný nárok, a musí nahradiť trovy, ktoré oprávnenému vznikli s podaním návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, aby súd tento návrh uznesením zamietol, a exekútor následne pokračoval vymáhaním peňažnej sumy zákonným spôsobom, aby došlo k naplneniu účelu exekúcie. Oprávnený si podaním vyjadreniu k návrhu na zastavenie exekúcie uplatňuje nárok na náhradu trov konania vo výške 72,81 EUR. K návrhu na zastavenie exekúcie podanému ako druhému v poradí oprávnený uviedol, že sa k nemu vyjadrovať nebude, nakoľko povinný opakovane podal návrh na zastavenie exekúcie z rovnakých dôvodov.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“): „Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.“

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.“

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku: „V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.“

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku: „Návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.“

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

12. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.“

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

14. Podľa § 110 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“): „Ak má strana viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí strana na doručovanie písomností. Ak strana výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje sa ktorémukolvek z nich.“

15. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku

dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

16. Slovenská právna úprava diferencuje civilné sporové konanie ako konanie základné a konanie exekučné. V základnom konaní súd rozhoduje o spore, ktorý vznikol medzi účastníkmi, pričom výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je exekučný titul. Ak sa účastník základného konania domnieva, že vydané rozhodnutie nie je správne, resp. spravodlivé, má právo domáhať sa ochrany, avšak len v základnom konaní, pričom mu prináleží na svoju ochranu využiť opravné prostriedky, ktoré mu zákon priznáva. Námietky, ktoré má povinný k vydanému exekučnému titulu má možnosť namietať v základnom konaní. Nadobudnutím právoplatnosti sa stáva exekučný titul vykonateľným, a oprávnený má právo domáhať sa splnenia judikovanej povinnosti v exekučnom konaní ako samostatnom konaní.

17. Exekučný súd v rámci výkonu rozhodnutia len vykonáva to, o čom už rozhodol iný súd v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné, je exekučným titulom. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania.

18. Zákon rozlišuje obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Medzi obsahové náležitosti rozhodnutia patrí výrok, odôvodnenie a poučenie. Výrok je najdôležitejšou časťou rozhodnutia, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktoré musí byť jednoznačne špecifikované. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu či zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne stavy. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom konania. Musí byť z neho predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia orgán rozhodoval. Ak sa účastníkovi ukladá povinnosť niečo splniť, musí byť vo výroku určená jeho lehota na plnenie. Nesplnenie povinnosti v tejto lehote je jednou z podmienok vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia. Lehota pritom nesmie byť kratšia ako ustanovuje osobitný predpis.

19. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý je vedený na tunajšom súde pre vymoženie nepeňažného nároku, vyjadrenie oprávneného a predložené dôkazy. Po preskúmaní daných skutočností, súd vydáva nasledovné rozhodnutie.

20. Súd mal za preukázané, že povinný nesplnil exekučným titulom uloženú povinnosť, a svojím konaním, resp. nekonaním stále porušoval povinnosť, ktorú mal splniť. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že podkladom na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a preto má zato, že exekučné konanie sa vedie dôvodne.

21. K tvrdeniu povinného týkajúce sa splnenia uloženej povinnosti ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie uvádza, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 16.05.2023. Nakoľko podanie malo odstrániteľné vady, súd oprávneného vyzval na opravy podaného návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedeného dôvodu došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 15.06.2023, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie správny, a na podklade ktorého bolo možné vydať poverenie pridelenému súdnemu exekútorovi. Dôkaz povinného o splnení povinnosti, t. j. odoslaná SMS správa zo dňa 10.06. (bez uvedenia roku), avšak na základe vyjadrenia oprávneného doručená dňa 10.06.2023, v žiadnom prípade nenastala pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Splnenie nároku priznaného exekučným titulom je totiž dôvodom na vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie len v prípade, ak k nemu došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu až po deň predchádzajúci dňu začatia exekučného konania, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade, teda ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania (bez ohľadu na to, či bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie alebo upovedomenie o jej začatí), pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky. Dobrovoľné splnenie povinnosti povinným počas

exekučného konania jednoznačne vylučuje zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie a v plnej miere priznáva jeho oprávnenie uplatňovať svoje nároky prostredníctvom exekúcie.

22. Podľa § 89 ods. 1 CSP: „Strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“

23. Čo sa týka tvrdenia povinného o tom, že oprávnený nemá nárok vymáhať si trovy exekúcie, nakoľko je zastúpený vlastnou advokátskou spoločnosťou súd zastáva nasledovné stanovisko. Vychádzajúc z čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo na právnu pomoc, a teda zákon nelimituje možnosťou byť v konaní zastúpený žiadneho účastníka. Zároveň z ustanovenia § 89 ods. 1 CSP vyplýva, že sa strana v konaní môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si sama zvolí. V závere možno konštatovať, že každá strana sporu, či už ide o fyzickú osobu alebo právnickú osobu má právo na právne zastúpenie. I keď povinný poukazoval na nález Ústavného súdu III. ÚS 113/2023-43 zo dňa 11.05.2023, súd má zato, že v danom prípade nie je možné stotožňovať dané konania, nakoľko oprávnený nezastupuje sám seba, ale právne zastúpenie oprávneného vykonáva splnomocnený spoločník. Súčasne v odôvodnení ods. 14 nálezu Ústavného súdu III. ÚS 113/2023-43 zo dňa 11.05.2023 prvá veta vyplýva, že CSP nezakazuje advokátovi ako strane sporu dať sa zastúpiť vlastnou advokátskou kanceláriou.

24. Exekučný súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011).

25. Súd na základe zistených skutočností považuje návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný, a keďže nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd rozhodol, že v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku: „Trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.“

27. Podľa § 199b Exekučného poriadku: „Oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.“

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku: „Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.“

29. Podľa § 199e Exekučného poriadku: „Ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.17bc) Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.“

30. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu

zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP: „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

32. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že náhrada trov konania, a to nielen v základnom konaní, ale aj v konaní vykonávacom, sa riadi princípom úspechu vo veci, resp. princípom zodpovednosti za zavinenie. Exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň jeho druhým, fakultatívnym štádiom. Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania - trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu (§ 195 Exekučného poriadku). Táto špeciálna právna úprava trov v Exekučnom poriadku zároveň neupravuje dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, ako je to v podmienkach civilného sporového konania, ale exekučný súd rozhoduje súčasne nielen o nároku na náhradu trov exekučného konania, ale aj o ich výške (§ 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku).

33. Z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, možno prisúdiť oprávnenému plný úspech vo veci.

34. Podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky: „Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo

c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.“

35. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný a voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaným stanoviskom k návrhu povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Na základe citovaných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky má oprávnený, resp. jeho právny zástupca voči povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré účelne vynaložil v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 72,80 EUR, pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci - Výpočtový základ podľa § 11 ods. 1 vyhlášky t. j. 96,31 EUR (1 polovičný úkon vo výške 48,15 EUR + režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 EUR + 20 % DPH) (výrok II.). Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

36. Nakoľko si povinný neuplatnil trovy konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, súd preto o trovách exekučného konania ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.